

6. okt.
sv. Bruna, kňaza

Spra-vo-dli-vý sťa pal ma za-kvi-tne a vy-ra-stie sťa cé-der z Li-ba-no-nu.

Bud'

alebo Bla-že-ný člo-vek, čo v Pá-na skla-dá dô-ve-ru.

čo v zá-ko-ne Pá-no-vom má zá-lu-bu.

alebo s iným zákon-čením

Ž 1,
1-2.
3.
4+6

1. Blažený človek, | čo nekráča
podľa rady bezbožných † a nechodí ces-tou hriešnikov, * ani nevysedáva v kru-hu rú-háčov, (2.)

2. ale v zákone Páno - vom má zá-lubu * a o jeho zákone roz-jíma dňom i nocou. —R.

3. Je ako strom zasadený pri vode, * čo prináša ovocie v pravý čas, (4.)
4. a jeho lístie nikdy nevädne; * darí sa mu všetko, | čo podniká. —R.
5. No nie tak bezbožní, veru nie; * tí sú ako plevy, | čo vietor ženie pred sebou. (6.)
6. Nad cestou spravodlivých bedlí Pán, * ale cesta bezbožných vedie do záhuby. —R.

nápev k Ž 1, Jozef Horvát

Aleluja VI, č. 9

Ja som svetlo sveta, hovo-
rí Pán; kto mňa nasleduje,
bude mať svetlo života.

Jn 8, 12